

BOEM BOEM BOEM BOEM

20 AUGUSTUS. (NIEUW AANTEKENBOEKJE!!)

** (Niet te geloven, zeg, dit is al mijn derde aantekenboekje (ik noem het dan maar ook **AANTEKENBOEKJE NR. 3**) en ik heb nog zoveel dingen die ik op wil schrijven! Nu ik erover nadenk, kan je wel stellen dat ik een soort schrijver ben geworden. Ja, toch? Ik vertel verhalen, over bijvoorbeeld mijn halfzus Amélie (ik noem haar stiekem Omalie omdat ze daar een hekel aan heeft), of over de waanzinnige avonturen met de tweeling, Arthur en Lucie (die zijn zo lief). Ik ben dol op ze, ook al werken ze me soms / vaak / altijd / af en toe op de zenuwen. Echt vet cool om een schrijver te zijn!!

Ik zit in papa's auto. We naderen het College Sainte-Victoire, waar ik de dag / avond / nacht ga doorbrengen met alle leerlingen die hier aan hun eerste jaar van de middelbare school gaan beginnen. De parkeerplaats is stampvol met auto's en kinderen (die allemaal veel te blij zijn, als je het mij vraagt) die ervuit stappen. Ze maken een oorverdovend lawaai. Ik word er echt misselijk van om al die mensen om me heen te zien. Waarom zijn ze toch zo blij?

BOEM BOEM BOEM BOEM

Ik sluit mijn ogen. Ik hoor mijn hart heel hard kloppen.

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

Ik kon niet onder dit kennismakingskamp uit – mama is niet gezwicht voor mijn smeekbedes. Ik kan wel kotsen... **Da's een goed idee!** Ik ga kotsen en dan brengt papa me weer naar huis! **Slim van je, Charles!** Zo, mam, koekje van eigen deeg!!

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

Ik hoor de kinderen buiten praten en lachen. Ik open mijn ogen.

En dan zie ik hem: mijn nieuwe school. **BIJNAAM: DE MIDDELBARE**. Ik frons mijn wenkbrauwen. Ik heb hem jarenlang aan de overkant van de straat gezien, vanaf mijn oude school (**bijnaam**: de kleine school). Er vallen me vandaag meerdere dingen op:

- 1) Hij ziet er aan deze kant van de straat groter uit.
- 2) Hij ziet er aan deze kant van de straat ouder uit.
- 3) Hij is net zo hoog als de Place Ville-Marie* (w), of bijna dan.
- 4) Er zitten superveel scheuren in de muren.
- 5) En de muren zitten onder de klimd'rop. Euhh, klimop, bedoel ik.
- 6) Het spookt er, dat kan niet anders. Daar ziet 't er in ieder geval naar uit.
- 7) Als dit een monumentenpand is, **HAAT ik** monumentenpanden.

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

Wat moet ik doen? Wat moet ik zeggen? O, ik krijg een brok in mijn keel... en het zweet breekt me uit.

Papa (reageert ongeduldig op een andere vader achter het stuur die zijn geluk niet op kan om die sukkel van een zoon van hem naar het kennismakingskamp te brengen): Wat is hij nou aan 't doen? O, het is een "zij", hoe kan 't ook anders!

** Papa had dit nooit durven zeggen waar mama bij was.

Ik hoor hem toeteren. Ik haal diep adem. Hij toetert opnieuw.

Papa: Komt er nog wat van!!!

Oké. Hij gaat me dus voor schut zetten. Als hij wat moet zeggen, zegt-ie niks. En nu, wanneer hij zijn mond zou kunnen houden, moet hij zo nodig de aandacht trekken en mij voor schut zetten. **AAARGH...** IK had aan mama moeten vragen me weg te brengen.

BOEM

BOEM

BOEM

BOEM

Oké, laat ik effe relativieren:

- 1) Ik ben nu groot.
(Haha, zoals in die reclame voor luiers gezegd wordt.)
- 2) Ik slaap hier maar één nacht.
- 3) Ik ben net twee weken in Kamp P. geweest (zie aantekenboekje **NR. 2**). Dus één nachtje op school kan ik heus wel aan!
- 4) Maar de school is niet het kamp. Ik schrap **3**).
- 5) Het is een kennismakingskamp. De bedoeling is de andere leerlingen te ontmoeten bij wie ik in de klas zit. Maar is dat nou wel zo nodig? We zouden twee extra vrije dagen moeten krijgen voor deze twee verloren dagen.
- 6) Ik ken al een paar klasgenoten... Dat zijn mijn vrienden. En meer heb ik er niet nodig.

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

Papa: Ah! Eindelijk! Een plekje!

- 7) ... waaronder William en Max. En die jongen met de rode pet die ik net uit zijn auto zie stappen. (Die is behoorlijk gegroeid van de zomer, zeg...) Yamorf? Yabof? Jarof? **AAARGH...**
- 8) Het is niet **ECHT** een nieuwe school.

Ik zag hem elke dag aan de overkant van de straat. Het is dus gewoon een **ANDERE** school, niet een **NIEUWE** school.

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

8,5) Ik kom maar niet tot bedaren. Mijn hart klopt zo snel dat het straks uit m'n borstkas bonst.

9) Ik heb zin om over te geven. Is het hier niet heel erg warm?

Papa: Lolo? Opschieten!

Ik wurm me uit de auto. **OEF**. Het is vandaag **OVERAL** warm. Minstens **58** graden Celsius (en geen **Fahr** **Fahrheit** * (w))... Nou ja, misschien **44**. Oké, oké. Het is **29** graden. Maar als je naar de humidex * (w) kijkt, zitten we tegen de **47** in de **sgaduw** schaduw.

O jee... Mijn gezichtsveld wordt kleiner. Ik zie allemaal zwarte vlekjes...

BOEM BOEM BOEM BOEM
BOEM BOEM BOEM BOEM

OH! OH!... De zwarte vlekjes worden groter en beginnen mijn zicht te belemmeren. Ik denk dat ik flau...

BOEM BOEM BOEM BOEM
BOEM BOEM BOEM BOEM

Papa: Lolo?

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

Het wordt weer licht. **BOEM BOEM...** Ik lig languit op de grond op de parkeerplaats van de school, en er hebben zich minstens **428** mensen om me heen verzameld. **BOEM BOEM...** Oké, oké. Het zijn er maar een stuk of tien, maar ze staan allemaal over me heen gebogen en ik krijg geen lucht. Het is alsof het **2000** mensen zijn! **BOEM BOEM... BOEM BOEM... BOEM BOEM...**

Mevrouw-die-ik-nooit-eerder-heb-gezien: Toe, achteruit, allemaal. Geef hem wat lucht.

BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM BOEM

Ik (in mezelf): Bedankt, onbekende mevrouw.

BOEM BOEM BOEM BOEM

Ik probeer overeind te komen, maar het duizelt me.

BOEM BOEM BOEM BOEM

Papa: Ik zou nog maar niet meteen opstaan als ik jou was, Charles.

** Goed idee, slimmerik.

Mijn polsslag wordt weer wat normaler.

BOEM BOEM... BOEM BOEM... BOEM BOEM... BOEM

Ik blijf hier echt niet op de grond liggen. Het asfalt is trouwens gloeiend heet. Euh, de asfalt?

“Wacht even”: Is het **HET** of **DE** asfalt???? Vroeger toen ik jong was, dacht ik dat je

DASVALT

zei: **HMM**, dan zal het wel **DE** asfalt zijn.

**** DAT MOET IK CHECKEN! ****

PS: ****** Niet te geloven wat je je allemaal wel niet afvraagt wanneer je weer tot bewustzijn komt.

Ineens hoor ik:

William: Lolo? Gaat het?

Ik kijk op: het is William! Hij staat daar voor me, met zijn oppas, **de koeienstaart** (zo noemen we haar, want ze is altijd bij hem en loopt altijd achter hem aan). Met papa's hulp krabbel ik overeind.

Ik: Hoi, Will!!

We geven elkaar een high five. Ik voel me al een stuk beter, nu ik weet dat ik niet in mijn eentje dat monumentenpand binnen hoeft te gaan!!

Enkele minuten later wacht ik in de rij tot ik mijn groepskleur toebedeeld krijg. Ik ben “**ZANDKLEUR**”.

OOK WEL BEKEND ONDER
DE NAAM "FLUTKLEUR".

We verzamelen ons op het gigantische schoolplein dat wel tien **VOETBALVELDEN** groot is. Het lijkt wel alsof de temperatuur een paar graden gedaald is, want ik voel me een stuk beter.

Ik kom William tegen. Die is "**ORANJE**". Max is "**ROOD**". Alsof ze ons expres gescheiden hebben. Ik ben teleurgesteld. Maar de leerlingen uit het laatste jaar, die ons verwelkomen, zijn zo opgewekt en vriendelijk dat ik me daardoor beter voel.

Aan de andere kant van het plein zie ik Simon staan. Ik hoop dat hij daar ook blijft, want ik heb totaal geen zin om met hem te praten. Nadat mijn zus haar ongeluk heeft gehad, heeft hij haar nooit meer gebeld.

REMINDER:

Simon en Mélie hebben iets langer dan een jaar een aan-en-uitrelatie gehad. Een paar weken geleden heeft mijn zus een fietsongeluk gehad, en sindsdien heeft Simon haar niet meer gebeld. **Ik haat hem.**

Dat is gemeen, zoiets zou ik een meisje nooit aandoen. Niet dat ik aan meisjes denk. Maar ik zou het wel op prijs stellen als er een paar aardige/leuke "**FLUT**" meisjes zouden zijn (ik doel dus op de kleur = **ZANDKLEUR**, net als ik).

Omalie kon niet komen. Dat was wel de bedoeling, maar omdat ze moeilijk uit de voeten kon, was dat een beetje lastig. Het is misschien maar beter ook. Nu hoeft ze tenminste niet twee dagen lang haar **EX** om zich heen te hebben. Ze doet stoer, maar ik geloof dat ze verdrietig is..

NIET DAT DAT ME IETS DOET, HOOR!

Max: Ik hoorde dat je was flauwgevallen.

Ik: Welnee. Ik had het gewoon even te warm.

Will en Max kijken me aan. Ik kan het maar beter toegeven. Iedereen is al op de hoogte. Als ik een gouden medaille had gewonnen met karate (niet dat ik aan karate doe, maar voor het voorbeeld), had niemand erover gesproken. Maar omdat het een nogal flauw roddeltje is (voor mij dan), verspreidt het zich als een lopend vuurtje door de school. Iedereen weet nu dus dat de **LOSER** die is flauwgevallen Charles-Olivier heet.

Ik: Oké, ik ben flauwgevallen. En ik ben er echt niet trots op.

Will: Maar daar kan je zelf toch niets aan doen, Lolo. Het is een **VASOVAGALE SYNCOPÉ**.

Max: Een wat?

Will: Een vasovagale syncope. Dat heeft te maken met de zwervende zenuw. Dat overkomt sommige mensen als ze ineens erg bang zijn of sterk geëmotioneerd zijn.

Daar heb je hem weer. Erg **BANG**? Laat me niet lachen! Dat was ik echt niet. Misschien alleen een piepklein beetje geëmotioneerd.

WAT IS HET WARM!!!!

Ik heb nog geen antwoord gegeven of Simon komt naar me toe lopen... in een **FLUIT**kleurig T-shirt.

Simon: Hoi, Lolo!

Ik (een beetje sullig): Hoi.

** Ik laat me niet kennen.

Simon: Ik ben tot morgen jouw begeleider!

Ik: Kijk eens aan.

PS: ** Ik heb geen zin om met hem te praten. Ik mag Simon niet meer. Hij is niet aardig geweest tegen Mélie.

PPS: ** Ik heb hem sowieso nooit gemogen.

** Dat lieg ik. Ik vond hem cool toen hij met mijn zus ging. Maar hij heeft haar verdriet gedaan, dus heb ik het recht hem niet meer te mogen. Net zoals hij niet meer met mijn zus wil zijn.

Voordat ik iets kan zeggen komt er een meisje (ik geloof dat ze Julie heet) aangelopen. Ze is net zo oud als mijn zus. Ze is knap en ze-
Oh! Oh!...

**** IK GELOOF DAT
IK HET SNAP...
WIE IS ZIJ?**

Julie: Hoi!

Ze gaat dicht tegen Simon aan staan, die zich ineens geneert. **Oooooooh!!!** Ik geloof dat ik het nu heel goed snap. (Voor de verandering.)

**ZIJN NIEUWE VRIENDIN!!
IK HAAT HAAR NU AL.**

** Ik weet dat het niet aardig is om dat te denken, maar het is vals om de plaats van mijn zus ingenomen te hebben.

Simon: Julie, dit is Amélie's broertje, Lolo.

Ik: Ik heet **CHARLES-OLIVIER**. Alleen mijn vrienden mogen me **LOLO** noemen.

ZO! RECHT VOOR JE RAAP!

Simon staat met zijn mond vol tanden. Max en Will staan erbij zonder iets te zeggen. Ik hou wel van dit soort situaties waarin ik lekker vervelend doe.

PS: **

Al maak ik vaak ruzie met Mélie, ik vind wel dat ze een telefoontje had verdiend.

Ik: Ik hoop dat we niet maar twee begeleiders per kleur hebben?

Simon: Nee, hoezo?

PPS: ** Hij vat het echt niet.

MEERKEUZEVRAAG:

A) SUKKEL**; B) IMBECIE**L**; C) R**U**ND; D) GROTE SUKKE**L**; E) DOMK**O**P. F) ALLE VOORGAANDE ANTWOORDEN.**

Als je **F)** geantwoord hebt, heb je gewonnen!
Simon is echt een **F)**.

William: Wat een sukkel, zeg. Daar is je zus mooi van afgekomen!

William trekt me aan mijn arm mee.

William: Kom, LOLO.

Max: Ja, kom, LOLO!

DE DRIE MUSKETIERS ZIJN TERUG!

** Simon snapt er niks van.